

SN
May 15
MC-1421

HUNGARY

MINES /1706/2/
LABOR /1900/
Life in Factories /1904/

SHOCKING CONDITIONS OF PÉCS COALMINES WORKS-CANTEEN

SOURCE: "Dunántuli Napló"

DATE OF OBSERVATION: April 1956

ENGLISH SUMMARY: See the headline, please.

EVALUATION COMMENT: None, /press review/

x x x

A "Dunántuli Napló" írja 1956 április 12-ikén:

"Az István-akna legényszállás étkezdéje nemrég nyílt meg csak február végén, de azóta annyi rá a panasz, mint a szeleburdi áprilisi napokra. Baj van néha az ételek ízével, aztán kevés is máskor. Csak egyféle menü van, meg a piszok is olyan az étteremben, mintha a bányászok a föld alól egyenesen idejönnének. Már délután van, fél négy körül, és alig egy-két későnjáró jön csak ebédelni. Miért nem veszik kezükbe a rongyot a felszolgálók? Beszélgetnek csak, pletykálnak várják a munkaidő végét és a piszok marad.

De hozzák is már az ebédet. Kis aluminium bögréből öntik a tányéromba. Zavaros a színe, mint a Dunáé áradáskor... A tészta is kicsit elfőtt de azért meg lehet enni. Közben valaki megszuggja, miért olyan zavaros. A konyhában elteszik a csontokat és két három nap egymás után elfőzik benne. Persze nehéz bizonyítani. Megmérjük a csontokat. Különös az eredmény. 200 ember étkezik a konyhán, mégis annyi a csont, amennyi 338 ember husadagjához kellene. Vajjon honnét kerülhetett közéje a többi!? A húst kilóra adják ki, de ekkora eltérés, amennyivel több csont mégsem lehet. Tegnap persze babgulyás volt! Ma meg pörkölt a második fogás, azaz öt szem hus hozzá valami kis kelkáposzta. Most jönne meg az étvágyam, de egy-két kanál, s máris vége! Ha kérnék, talán adnának repetát, de nem kérek, miért tolakodják az ember? Iszom inkább egy pohár vizet. De csak egy koszos pohár van az asztalon. Szólok a felszolgálónak

/more/

"Erzsike hozzon egy poharat!" A fiatal lány összecsapja a kezét: "Nincs tiszta, itt van kint az összes!" Az összes írva és számolva: 10 darab. Belőle iszik 200 ember. Igaz több volt, de eltörtek, eltűntek. A szálló lakói vitték magukkal. A gondnoknok megígéri, hogy utánanéző. "Akinél találunk attól elveszszük, s büntetésből még az árát is kifizettetik vele!" De a mélytányérok nem tűntek el, mégis elégtelenek. A Közétkezési Vállalat főleg a laposakat küldte ki. Kíváncsi vagyok a vállalat vezetői jóllakniának-e, amennyi ezekbe belefér. Jóllakniának-e, ha 8-10 órát kellene dolgozniuk, izzadniuk a föld alatt?

S nem mozgatnának-e meg minden követ, hogy legalább kétféle menü legyen? Majd lesz - ígéretik, csak a tüzhelyet nem javíttatják meg, pedig abban olyan gyengén ég a láng /rövid a rostély/ hogy egyfélét is nehéz elkészíteni rajta. Nincs is meg minden nap az előírt háromfogásos ebéd. Tegnap is csak babgulyás volt meg diódtészta.

Most, amíg a harmadik fogásra a buktára várunk, az egyik szakácsnőt figyelem, aki szalonnát méreget.

A vacsorapótlék, magyarázza GRÜNFELD Béla. Hat dekának kellene lennie az adagnak. Hát hat deka helyett találunk olyat is ami csak négy, s a szakácsnő kiválogatta, tizenkét darab sulya is csak 61 deka. Hová lesz a többi!?

Kedvetlen nemtörődöm a személyzet is. A gazdaasszony el akar menni, nem fogja erős kézzel a beosztottjait. A szakácsnők arra panaszkodnak, hogy nincs elég edény, a levest és a kávé egy kondérba kell főzniük. A kedvetlenség és a nemtörődömség ezer formában nyilvánul meg. Nincs kiírva az étrend sem. Az utolsó dátum a táblán március 30-ika

"Azóta elveszett a kréta"- mondja GYÓREIné, a telepvezető.

Jó hogy nem mondja elveszett a főzőkanál, és nem főztünk ebédet. De vajon vasárnap mi veszett el, hogy a mészakba indulók este nem kaptak kenyeret és hétfőn este is csak egy kis darab szalonnával küldték az embereket mészakra?"

End